Zondag van de Oecumene

BIDDEN VOOR - EN WERKEN AAN EENHEID ONDER DE CHRISTENEN.

Sinds jaar en dag bestaat er in Venlo een plaatselijke afdeling van de landelijke Raad van Kerken. Regelmatig komen we bij elkaar voor overleg en actie. We treden niet alleen gezamenlijk op bij de viering van de bevrijding van Venlo, Koninginnedag en de herdenking van onze Doden op 4 mei. In de Adventstijd en gedurende de Veertigdagentijd houden we gezamenlijke Vesperdiensten en een solidariteitsmaaltijd. Op dit moment wordt er een cursus van vier avonden gegeven over de Oecumene, waaraan christenen uit verschillende kerken deelnemen. Ondanks deze gezamenlijke activiteiten lijkt bij velen de interesse voor de eenheid onder de christenen te zijn gedoofd. Daarom willen wij - zeker als ambtsdragers - alert zijn op mogelijkheden om het vuur aan te wakkeren en te werken aan het diepste verlangen dat Jezus zijn apostelen als een opdracht heeft meegegeven: 'Mogen ze allen één zijn, Vader, zoals Wij één zijn'. In dat kader heeft Ds. M.Gosker - ondanks haar studieverlof - afgelopen zondag in de St. Martinuskerk de verkondiging gehouden. Wij danken haar van harte en drukken de tekst van haar inspirerende predikatie hier integraal af.

Preek van Ds Margriet Gosker
tijdens de viering op zondag 21 januari
in de Sint Martinus kerk te Venlo

Vandaag vieren we "oecumenische zondag" en daarom mag ik als dominee van de protestantse Joriskerk hier in de Martinuskerk in uw midden zijn. Dat vind ik heel fijn. Het is goed, dat we als rooms-katholieke en protestantse christenen elk onze eigen manier van geloven hebben, maar het is ook goed om vandaag eens extra te voelen, dat we als gelovigen - ook hier in Venlo - echt en wezenlijk bij elkaar horen. We geloven immers allemaal in één en dezelfde God, die ons aller Vader wil zijn. En we mogen ons vertrouwen stellen op onze ene Heer, Jezus Christus. En ieder van ons mag in zijn of haar leven de kracht en de inspiratie ervaren van de Geest van Jezus.

U weet vast wel, dat we als kerken wereldwijd hebben afgesproken om ieder jaar tussen 18 en 25 januari - dat zijn de feesten van de apostelen Petrus en Paulus - de gebedsweek voor de eenheid van alle christenen te vieren. En dat doen we nu al bijna een eeuw. De eerste keer was in 1908, dus volgend jaar hopen we het eeuwfeest van de gebedsweek te vieren. En sinds 1968 - ook al weer bijna 40 jaar - is er de gezamenlijke voorbereiding door Wereldraad van Kerken en de Pauselijke Raad voor de Eenheid.

Is het nu zo belangrijk, dat we dit ieder jaar samen doen? Ja zeker, want we hebben elkaar als geloofsgenoten in deze tijd hard nodig. Ook in onze stad. Het is belangrijk, dat we samen visie uitstralen, eensgezindheid en geloof, dat we de onenigheden van vroeger achter ons laten, ook al zijn we elkaar als kerken in het verleden kwijtgeraakt en ieder onze eigen weg gegaan. Want dat kan Gods bedoeling niet zijn en dat is het ook niet. De Bijbel is daarover heel duidelijk. De apostel Paulus zegt niet: "Ach wat geeft het ook, als mensen met al hun verschillende opvattingen nu eenmaal niet door één deur kunnen, laat ze dan maar gewoon gescheiden optrekken en dan is het ook wel best". Nee, Paulus zegt dat we niet moeten vergeten, dat we een roeping tot eenheid hebben ontvangen *(Ef. 4)*.

En die eenheid kun je pas realiseren wanneer je geduld kunt opbrengen, bescheidenheid zachtmoedigheid, verdraagzaamheid en liefde. Er is immers maar één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader die boven allen is, door allen en in allen.

Paulus gebruikt daarvoor in *I Kor. 12* een treffend beeld. Alle gelovigen vormen samen één lichaam, zegt hij. Wat is een lichaam? Een lichaam is een prachtig samengesteld geheel, waarbij alles op een speciale manier op elkaar is afgestemd en samenwerkt. Alleen in een goede samenwerking komt er iets tot stand. Binnen dat ene lichaam heeft iedereen een eigen taak en een eigen functie. En dat moet je ook zo laten. Want als de lichaamsdelen elkaar tegenwerken, als de voet vertrapt wat de hand gemaakt heeft, dat werkt niet en dat is ook niet goed. Dus als wij als gelovigen samen dat ene lichaam van Christus vormen, dan zijn we ook één. Dan horen we wezenlijk bij elkaar en dan mag ieder van ons ook zijn wie hij of zij werkelijk is. En dan moet je dus niet proberen om te zijn wat je niet bent. Voet moet geen hand willen zijn, oog moet geen oor willen zijn. Wees maar gewoon wie je zelf bent. Wees blij met je eigen mogelijkheden, wees blij met wat je zelf hebt meegekregen aan geloof, hoop en liefde, en probeer de gave en de roeping die jij ontvangen hebt vruchtbaar te maken voor het geheel waarvan jij een deel bent in het ene lichaam van de Heer. Christus heeft ook zelf tot eenheid opgeroepen. Hij heeft er voor gebeden in zijn hogepriesterlijk gebed: "opdat zij allen één zijn".

En op een andere keer sprak hij over de éne kudde met de éne herder. In het verhaal van de Goede Herder is Jezus zelf de herder, die zijn leven inzet voor zijn schapen. Ze kennen Hem. Ze luisteren naar zijn stem. Ze gaan in zijn spoor. Hij zorgt voor hen. Maar wat bedoelt Jezus nu eigenlijk? Wil hij van ons dat we schapen zijn met een kuddedieren-mentaliteit? Wil hij ons beveiligen tegen elk gevaar? Wil hij ons binnen de veilige muur van de schaapskooi houden, waar geen enkele dief, rover of wolf kan binnendringen? Dat is natuurlijk wel veilig, maar niet zo erg spannend of verantwoordelijk. En wij zijn toch zelfstandige en verantwoordelijke mensen? Weet u hoe de tijdgenoten van Jezus hierop reageerden? Ze waren

III e jaargang nr 2

Kerk onderweg 21 jan. 2007
Informatieblad voor de Venlose kerken

helemaal niet zo blij met dit verhaal van de Goede Herder. Ze waren woedend. Weet u waarom? Om er in de oren van Israël maar één Goede Herder is en dat is God zelf. God zelf is de Herder van Psalm 23, die zijn schapen leidt, zodat ze geen kwaad vrezen, zelfs niet in een dal van diepe duisternis. En nu komt daar iemand - ene Jezus - en die beweert, dat Hij de Goede Herder is. Nee, dat nemen ze niet! Dat Jezus hier zich zelf de goede herder noemt, terwijl er in Israël maar één is, die zich zo mag noemen: God zelf. Jezus identificeert zich hier dus helemaal met zijn hemelse Vader. Hij en de Vader zijn één. En dat is precies waar het op vast zit Dat roept dan ook die enorme woede bij die mensen op. "Hoe durft hij. Hij is gek." Het was allemaal heel confronterend.

Maar hoe zit het nu? Gaat het er deze Goede Herder alleen maar om alle schaapjes bij elkaar en veilig in de kooi te houden? Is Jezus zo binnenkerkelijk? Of zit het anders? Lieve mensen, dat vind ik nu juist zo frappant van Jezus. Zijn schapen moeten helemaal niet knus bij elkaar in de kooi blijven zitten. Ze moeten er juist op uit, de wijde wereld in. De gelijkenis van de Goede Herder gaat niet alleen over geborgenheid en veiligheid, maar ook over vrijheid en verantwoordelijkheid. We moeten als kerkmensen de blik niet allen naar binnen richten, maar juist ook naar buiten. We moeten daar zijn waar pijn geleden wordt, waar mensen hongerig zijn, of op de vlucht, dakloos of in gevaar.

Goed herderschap is beslist geen binnenkerkelijke aangelegenheid en oecumene heeft dan ook alles te maken met onze gezamenlijke opdracht. Als we Jezus willen volgen in zijn herderschap, dan betekent dat niet dat we als makke schapen met zijn allen in de schaapskooi blijven zitten, want de Goede Herder die Jezus heet jaagt ons er uit en laat ons de wereld in gaan. En dat is niet zonder risico. Wie luistert naar de stem van Jezus kan zich niet terugtrekken in een stormvrij gebied. De kerk is geen schuilplaats om je uit de wereld terug te trekken, maar juist een broedplaats van leven, waar uit nieuwe energie vrijkomt, die gebruikt moet worden om midden in de wereld God en de naaste te dienen. Goed herderschap is ook weerbaar. De goede herder kan ons niet tegen de risico's en de gevaren indekken of ze van ons wegnemen.

Hij is er zelf tot het uiterste toe aan blootgesteld geweest. Hij heeft in Kruis en Opstanding zijn eigen leven op het spel gezet. En zo heeft hij het leven gewonnen. Gedekt door deze naam mogen wij leven in de eenheid van het geloof. Gedekt door deze naam mogen wij elkaar als christenen uit verschillende geloofsgemeenschappen eren, waarderen, steunen en liefhebben, tot eer van Gd en tot heil van de wereld. In de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.

ROMEREIS

De Jongerenafdeling van het Bisdom Roermond organiseert van 14 t/m 21 juli 2007 een reis naar Rome voor jongeren van 16 - 30 jaar.
De culturele en religieuze hoogtepunten van de stad worden met bezocht o.l.v. een goede gids. Het accent ligt op het religieuze aspect.

- transfer per vliegtuig
- Goede lichamelijke conditie vereist. Er wordt flink doorgestapt!
- Onderkomen in een pension in de stad
- eigen verzekering afsluiten !
- kosten slechts € 500,--
- bij de kostprijs inbegrepen: volpension, vliegtickets, vervoer in Rome, entreegelden, enkele consumpties overdag.

aanmelden:
via mail:
jongeren@bisdom-roermond.nl
telefonisch:
0475 - 386756
bij aanmelding vermelden:

- naam, exact zoals die in je paspoort of ID staat
- geldigheidsdatum legitimatiebewijs
- adres
- telefoonnummer
- geboortedatum
- e-mail-adres

nadere info volgt na aanmelding